

Už nějak zapomínám

Jan Nedvěd

1. Už nějak, lásko, zapomínám,
už dávno nejsem ješitnej chlap,
už jiný přání a představy mám,
než bych řek' "jistě", řeknu raději "snad".

R: Pár věcí vzal mi život, pár věcí dal,
víc bylo pláče, o to líp jsem se smál,
čím víc mi chutná teď opravdu žít,
tím víc si říkám: stačí, stačí jen být.

2. Už nějak, lásko, zapomínám,
přijď dneska večer, přijď, lásko, k nám,
budeme zpívat a budeme hrát
o tom, co bylo, co kdo z nás měl rád.

R:

3. Z papíru růže pobledla nám,
zase jsme spolu, ale každý sám,
až zhasnu svíce, rozsvítím byt,
uklidím tvoji sklenku a bude klid.

R: